

2. Изграждането на Националния регистър на студентите трябва да отговаря на всички съвременни изисквания за организираност, правен статут и защита на данните от неоторизиран достъп, включително осигуряване на пълен обхват на обектите и единиците в системата (подсистемата) и осигуряване на гаранции за достоверността и пълнотата на първичните записи на локално равнище.

Например за изграждането и функционирането на Национален регистър на студентите на локално и национално ниво най-доброто организационно решение е отношенията по повод изграждането и поддържането на регистъра на студентите (евентуално и регистъра на преподавателите) да се уредят в отделна глава в Закона за висшето образование. Друг възможен подход е подписването на договор между МОН и всеки университет (специализиран институт, самостоятелен колеж или научна организация, обучаваща докторанти), с който да се уредят взаимоотношенията между субектите в системата при събирането, обработката, актуализирането, съхранението, ползването и предоставянето на данните. А за да се стигне до договора, е необходимо да се изпълнят редица задачи и да се осигурят подходящи условия за реализация на проекта.

3. По-важните условия за успешната реализация на проекта за Национален регистър на студентите са свързани с осигуряване подкрепата на всички субекти, имащи отношение към регистъра, в това число ръководството на МОН, Съвета на ректорите, зам.-ректорите по учебните въпроси, информационните звена на висшите училища и др. А за да се осигури тази подкрепа, трябва да е налице **общност на интересите**.

Например биха могли да се обвържат по-тясно интересите на МОН и тези на държавните университети по повод определянето на размера на държавната субсидия въз основа на данните от тази система. МОН може да изиска пълна и достоверна информация за студентите от изграден и функциониращ регистър във всеки университет и на тази база да определя размера на държавната субсидия, а не на база на обобщени данни от университетите, които трудно могат да се проверят от МОН и трудно могат да бъдат защитени (доказани) от университетите. Освен това, за да се формира интерес в ръководствата на висшите училища, финансирането на системата може да се поеме от МОН (или от друг източник с подкрепата на МОН) до етап експлоатация, включително разработване на проектно и софтуерно осигуряване, обучение на кадри от висшите училища, които ще работят по експлоатацията на системата. МОН, съвместно с ръководствата на висшите училища, трябва да решат въпросите за финансовите средства, необходимата компютърна и комуникационна техника и др. Адекватно решение следва да получи